

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/70/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815204786
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8815204786.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. proti žalovanému Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, o povolenie obnovy konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C/196/2015-39 zo dňa 30.11.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na obnovu konania zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že princíp právnej istoty pripúšťa, aby v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch boli preskúmané a eventuálne aj zrušené už právoplatné rozhodnutia súdov. Obnova konania patrí medzi tradičné mimoriadne opravné prostriedky, ktoré slúžia na prieskum meritórnych rozhodnutí súdov. Mimoriadnosť inštitútu obnovy konania sa prejavuje aj tým, že zákon taxatívne vymedzí, v akých prípadoch je obnova konania prípustná. Žalobca neozrejmil pre posúdenie trojmesačnej subjektívnej lehoty, kedy sa o dôvodoch obnovy konania dozvedel, alebo od kedy ich mohol uplatniť, v súlade s ust. § 230 ods. 1 O.s.p.. Sám žalobca však v návrhu na obnovu konania uviedol, že sa o dôvodoch dozvedel pred tromi rokmi. Subjektívna trojmesačná lehota tak zachovaná nebola. Žalobca v návrhu na obnovu konania uvádzal tiež, že návrh je možné podať, ak je v rozpore s rozhodnutím súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu ES. Žalobca však žiadne takéto skutočnosti, prípadne rozhodnutia nepredložil, ani neobjasnil žiadne konkrétne individuálne rozhodnutia v období právnej veci. Z týchto dôvodov nebolo možné ani udeliť výnimku z taxatívnych výnimiek na podanie obnovy konania v trojročnej lehote. Tvrdenia žalobcu o výkone exekúcie a nedoručenia platobného rozkazu nie je zákonným dôvodom pre podanie návrhu na obnovu konania. Žalobca sa domnieva, že platobný rozkaz mu nebol do vlastných rúk doručený. Otázka doručenia sa má riešiť v rámci procesných návrhov v exekučnom konaní, ktoré sa vedie na tom istom súde prvej inštancie na podklade exekučného titulu. Z podpísanej doručky ohľadom doručenia exekučného titulu - platobného rozkazu vyplýva, že tento prevzal žalovaný s poznámkou osobne, pričom svoje právo na podanie odporu nevyužil. Tvrdenia žalobcu a poukázanie na rozhodnutie Ministerstva financií SR, ktoré rozhodovalo o nekalom postupe žalovaného o klamaní spotrebiteľov zlým fakturovaním, žalobcom predložený nebol. Z návrhu na obnovu konania vôbec nevyplývalo, či sa vôbec označené rozhodnutie Ministerstva financií vecne a časovo týkalo dodávky plynu za obdobie, ktoré bolo predmetom základného konania. Súd prvej inštancie mal za to, že nebola zo strany žalobcu splnená ani subjektívna lehota troch mesiacov, od kedy sa žalobca dozvedel o dôvodoch na podanie návrhu na obnovu konania, nepredložil žiadne dôkazy a zároveň

nepredložil ani dôkazy o tom, že by bolo možné rozhodovať o veci aj po trojročnej objektívnej lehote. Návrh považoval za nedôvodný a preto ho zamietol.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p..

4. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Vo svojom odvolaní uviedol, že súd nehodnotil ani dôkazy, ktoré sú skutočnosťami pre súd všeobecne známe a známe súdu z jeho činnosti. Uznesenie nemá náležitosti vyplývajúce z procesného práva, a preto nie je zrozumiteľné, preskúmateľné a tým je nevykonateľné. Nemožno ním spájať účinky chránených práv a záujmov. Aj keď neboli splnené formálne a materiálne podmienky jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, súd vydal tento platobný rozkaz od stola bez preskúmania. V súvislosti s posudzovaním politických otázok toto nie je politikárčenie ale dôkaz, ktorým je preukázané ako generálny štatutár odporcu narábala so štátnym majetkom. Žalovaný SPP š.p. v tom čase predložil na súd návrh na vydanie platobného rozkazu voči jeho osobe a súd aj bez toho, aby bol žalovaným predložený nejaký dôkaz, vydal platobný rozkaz a nezamietol jeho vydanie. Súd rozvádza, že žalobca nepredložil a neidentifikoval dostatočne rozhodnutie správneho orgánu MF SR o klamaní spotrebiteľov porušením cenovej disciplíny pri dodržiavaní maximálnych cien zemného plynu. Ide o skutočnosť súdu všeobecne známu a netreba ho súdu predkladať. Odporca nedoručil súdu samotnú faktúru a konštatuje, že žalovaný takýmto dôkazom nedisponuje, čo preukazuje pochybnosť, či nejde o fiktívne uplatňovaný nárok. Podľa jeho názoru odporca nevydal žiadnu faktúru. Nedoručenie platobného rozkazu spôsobuje formálnu nevykonateľnosť platobného rozkazu a nie je ho možné potom v následnom exekučnom konaní predložiť ako exekučný titul, čo je následkom zastavenia exekúcie, ktorá už beží 13-ty rok. Pri zisťovaní, či je dodržaná formálna vykonateľnosť platobného rozkazu, dôkazné bremeno je na strane súdu a nie na jeho. Podľa neho mu nič nebolo doručené a podpis na doručke, ktorý má údajne súd nachádzajúci sa v spise nie je jeho. Zo spisu a ani z tohto uznesenia nevyplýva, že bola vystavená faktúra, čo môže byť jediným dôkazom, ktorý by mal súd prijať na hodnotenie. Žiadnu takú rekapituláciu platieb podľa jednotlivých mesiacov a faktúru žalovaný súdu nepredložil a ani jemu ako spotrebiteľovi nebola doručená, čím nemohol uniesť bremeno dôkazu. Súd nesprávne odôvodňuje subjektívnu trojmesačnú lehotu na podanie návrhu na obnovu konania. K tomuto uvádzam, že medzi riadne opravné prostriedky v rámci exekučného konania patria aj námietky voči ktorým nie je možné podať odvolanie ak dôjde k ich odmietnutiu. Námietky voči exekúcii neboli podané nakoľko som o existencii exekučného titulu a vedenej exekúcii nevedel v zákonnej 15 dňovej lehote. O možnosti podať návrh na obnovenie konania sa dozvedel, keď mi ten istý súd, ktorý vydal exekučný titul, ktorý vydal poverenie exekútorovi a ktorý konal o návrhu na zastavenie exekúcie mi dňa 02.05.2015 doručil uznesenie zo dňa 23.04.2015 o odmietnutí zastaviť exekúciu. Súd mal v priebehu 12 rokoch sám z vlastnej povinnosti, alebo aj na návrh exekúciu zastaviť, čím by došlo k ukončeniu tejto veci. Trojmesačná subjektívna lehotá bola z jeho strany dodržaná, nakoľko uznesenie mu bolo doručené 02.05.2015 a návrh na obnovu konania bol podaný 11.05.2015. Na základe uvedených skutočností navrhol odvolaciemu súdu vyhovieť odvolaniu a rozhodol o pripustení obnovy konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací súd prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 378 a nasl. zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

7. Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

8. Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

9. Podľa § 230 ods. 2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. c),

c) § 228 ods. 1 písm. d),

d) § 228 ods. 1 písm. e).

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca dňa 11.05.2015 podal návrh na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1Ro/192/02. Z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou 1Ro/192/02 vyplýva, že žalobcom v konaní bol Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Bratislava, odštepny závod Michalovce a žalovaným bol O. I., X. XX, okres K. nad J., teda žalobca v konaní o obnovu konania. Žalobou sa domáhal vtedajší žalobca, teraz žalovaný, zaplata 3.377,50 Sk s príslušenstvom, t. j. 17,6% úrokom z omeškania ročne od 25.07.2000 až do zaplata a trovy konania. Predmetom žaloby bola neuhradená faktúra č. 0076800 ako nedoplatok za odobratý zemný plyn na odbernom mieste X. č. XX v období od apríla 1999 do marca 2000. Okresný súd vo Vranove nad Topľou vo veci vydal platobný rozkaz pod č. k. 1Ro/192/02-20 dňa 19.03.2002. Tento platobný rozkaz bol žalobcovi doručovaný najprv na adresu X. XX, kde zásielka nebola vyzdvihnutá v odbernej lehote a následne Obecný úrad X. oznámil súdu prvej inštancie, že žalobca býva v Z. na ulici K. XX. Platobný rozkaz spolu s návrhom bol žalobcovi doručovaný dňa 03.06.2002 s tým, že prevzatie potvrdil vlastným podpisom a dodatkom v slove osobne. Dôvodom pre podanie návrhu na obnovu konania z pohľadu žalobcu bola okolnosť, že mu vyššie uvedený platobný rozkaz nebol doručený a namietal nekalú obchodnú prax, preto súd môže aj odmietnuť poskytnúť ochranu takémuto uplatňovanému právu. Žiadal, aby bol povolená obnovu konania, aj keď od rozhodnutia vo veci, o ktorej obnovu žiadal, do podania žaloby prešlo viac ako 3 roky. Poukázal na to, že sú tu splnené podmienky podľa § 228 ods. 1 písm. c/, podľa jeho názoru išlo o rozhodnutie vydané v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskeho spoločenstva alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Mal za to, že išlo o spotrebiteľský spor a súd má ex offio prihliadnuť na takéto nekalé obchodné podmienky. V predmetnej veci bol vytýčený termín pojednávania, kde bol aj žalobca vypočutý a tam sa vyjadril dňa 09.11.2015, že o dôvode pre podanie návrhu na obnovu konania sa dozvedel zhruba pred štyrmi rokmi, keď ako oprávnenému mu exekučný súd doručoval uznesenie o pripustení zmeny účastníka na strane oprávneného. Domnieval sa, že listinný dôkaz faktúra bola priložená k základnému konaniu, túto nemal k dispozícii napriek tomu, že si súdny spis týkajúci sa úhrady dlhu voči SPP a.s. Bratislava preštudoval. Ministerstvo financií SR uložilo pokutu dodávateľovi zemného plynu, teda SPP a.s. Bratislava z toho dôvodu, že prekročil maximálne ceny. Po nahliadnutí do súdneho spisu týkajúceho sa základného konania, kde mu bol doručovaný platobný rozkaz uviedol, že si nespomína na jeho doručovanie, uplynula dlhšia doba.

11. Odvolací súd sa stotožňuje so stanoviskom súdu prvej inštancie v tom zmysle, že žalobca nepredložil jediný dôkaz v konaní, ktorý by odôvodňoval obnovu konania tak po vecnej stránke, ako aj po stránke uplynutých lehôt. Správne sa súd prvej inštancie zaoberal predovšetkým subjektívnou lehotou, ktorá podľa zákona pri návrhu na obnovu konania je 3 mesiace odo dňa, kedy sa navrhovateľ na obnovu konania dozvedel o tomto dôvode. Ďalej sa zaoberal objektívnou lehotou, ktorá je trojročná. Žalobca okrem tvrdení, ktoré uvádzal v návrhu na obnovu konania, ale aj pri výsluchu vo veci samej, okrem všeobecného tvrdenia, že je možné v osobitých prípadoch prekročiť aj trojročnú objektívnu lehotu, na ktorú má súd prihliadať v mimoriadnych prípadoch tým, že je spotrebiteľ, a z toho dôvodu je možné prekročiť aj trojročnú premlčaciu dobu s prihliadnutím na obchodné praktiky dodávateľa. Vo všeobecnej rovine formuloval teda to, že Ministerstvo financií SR uložilo pokutu žalovanému pre prekročenie maximálnych cien pri vyúčtovaní za odber zemného plynu v domácnostiach a tým mal byť poškodený aj žalobca.

12. V zásade je potrebné konštatovať, že ide o občianskoprávne konanie, v ktorom je potrebné, aby žalobca, ktorý podal žalobu, predložil aj dôkazy, na základe ktorých žiada, aby bolo tomuto žalobnému návrhu vyhovie. Z obsahu spisu, ktorý je vedený súdom prvej inštancie na základe návrhu na obnovu

konania sa však takéto dôkazy nenachádzajú a žalobca neosvedčil ani mimoriadnosť situácie s cieľom dosiahnuť to, aby súd nevychádzal len z trojročnej objektívnej lehoty ale z lehoty, ktorá môže presahovať aj obdobie troch rokov. Neuniesol dôkazné bremeno v tomto smere a preto súd prvej inštancie správne vychádzal z ustálenej judikatúry, ktorá existuje pri plynutí lehôt, pokiaľ ide o obnovu konania.

13. Podstatná však pre odvolací súd je tá okolnosť, že samotné tvrdenie o tom, že žalobcovi platobný rozkaz z roku 2002 v konaní vedenom pod sp. zn. 1Ro 192/02 nebol doručený, sa nepotvrdilo. V spise sa nachádza dôkaz, doručienka, z ktorej vyplýva, že platobný rozkaz spolu s návrhom bol žalobcovi riadne doručený, tento nevyužil možnosť opravného prostriedku (vo veci nepodal odpor voči platobnému rozkazu), ktorý by automaticky znamenal jeho zrušenie a nariadenie riadneho pojednávania. Len samotné tvrdenie žalobcu, že si na to nepamätá bez toho, aby argumentoval aj iným spôsobom alebo spochybnil podpis, ktorý je na spornej doručienke, odôvodňuje postup súdu prvej inštancie o tom, že nezistil dôvody predpísané zákonom na to, aby bola obnova konania povolená. Navyš z obsahu spisu súdu prvej inštancie ako exekučného súdu pod sp. zn. 7Er/229/2003 vyplýva, že čiastočne bola exekúcia zastavená z toho dôvodu, že samotný žalobca plnil sčasti nárok žalovaného vo výške 127,- eur, čo predstavuje sumu vyššiu ako bola istina žalovaná v základnom konaní. Samotná okolnosť nekalej obchodnej praktiky vo vzťahu k vyúčtovaniu odberu zemného plynu pre domácnosti zo strany žalovaného okrem tvrdení žalobcom nebolo preukázané.

14. Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z..

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca nemal úspech v konaní a žalovaný úspech mal, odvolací súd sa domnieva, že má nárok na náhradu trov konania v zmysle zásady úspechu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).